

08496
Søst

Fritt Folk

Riksorgan for Nasjonal Samling.

Nr. 105.

Abonnementspris kr. 3.00 pr. mnd.
Kr. 9.00 pr. kv. Kr. 36.00 pr. år.

Oslo, mandag 7. mai, 1945.

Løssalr. 20 gre.
Lørdager 30 gre.

10. årg.

Regjeringen vil opprettholde ro og orden med alle lovlige midler.

Ministerpresident Quislings tale en alvorlig appell til det norske folk om å vise besindighet og lojalitet.

Nasjonal Samling er villig til samarbeid med alle positive krefter, men går ikke ned på kompromiss når det gjelder de nasjonale og sosiale prinsipper.

Ministerpresident Quisling holdt lørdag kl. 19 over Norsk Rikskringkasting følgende tale:

For få dager siden gikk budskapet ut over verden at Adolf Hitler, det tyske rikets fører og rikskansler hadde funnet heltedøden på sin kommandoplass i Berlin i den historiske kamp han førte for å hindre den bolsjevikiske ødeleggelse av hans fedreland og av Europa.

Med Adolf Hitler er en av de historiske skikkelser gått bort som skaper epoker i menneskehetens historie. I denne tid hvor livsanskuelser og verdensmakter utkjemper den bitreste kamp som også avspeiler seg i de enkelte folk og mennesker, vil vurderingen av hans person og innsats også stå i splittelsens tegn. Men hvis Europa ikke går under i bolsjevismen, så vil sikkert framtiden erkjenne at den europeiske kulturs og sivilisasjons retnings skyldes fram for noen Adolf Hitler som gjennom nasjonalsosialismen gjorde Tyskland til et så mektig bolværk at det kunde bryte den røde stormflods kraft.

Sjøl sammeliktet han gjerne sitt liv og sin innsats med Martin Luthers. Men hans livs store tragedie som ble hele vår verdensdels tragedie, var at det trass i alle anstrengelser ikke lykkedes ham å skape grunnlaget for fred og samarbeid mellom England og Tyskland, et samarbeid som vilde ha sikret verdensfreden og nøytralisert bolsjevismen. Han har med sterke ord likeoverfor meg gitt uttrykk for at dette hadde vært hans største ønske og oppriktigste vilje.

Hitler var også en oppriktig Norgesvenn. Ingen beklaget mer enn ham at begivenhetenes utvikling tvang Tyskland til inngrep i Norden, hvor han også mente at Tysklands interesser ellers vilde ha vært best tilgodesett med Norges og Nordens nøytralitet. Det var en stor skuffelse for ham at utviklingen skante bitterhet mot Tyskland i det

isken. Nord-Sverige er rødt, og ingen uheldet iakttaget kan tro at Sveriges 10—20 divisjoner, selv med anglo-amerikansk støtte, vilde kunne danne noe effektivt bolværk mot Russlands hundreder av divisjoner, hvis det først er anarki i Norge. At bolsjevismens mål er en skandinavisk sovjetrepublikk innen rammen av verdensrevolusjonen, er det dessverre altfor mange sikre beviser for.

Mine landsmenn, dette er den dystre bakgrunn mot hvilken vi må se situasjonen i dag også for vårt lands vedkommende, selv om tankene naturlig først og fremst beskjeftiger seg med den tyske forsvarsmakts stilling og skjebne i Norge, og de ting som henger sammen dermed.

Likeoverfor denne alvorlige politiske og militære utvikling er det min plikt å komme med en redegjørelse, og jeg finner ikke grunn til å be om unnskyldning for at jeg gir denne redegjørelse en noe personlig tone.

Jeg har nå i 15 år utsøvet politisk virksomhet i dette land etter at jeg i mange år hadde oppholdt meg i Russland og ervervet meg et godt kjennskap til Russlands og bolsjevismens vesen og mål. Jeg vendte tilbake til Norge for å gjøre

bare midlertidig innskrenket ved en militær okkupasjon.

På vår side har vi den hele tid ansett denne okkupasjon som en freidelig og ikke fiendtlig besettelse, hvis erklærte formål var å sikre freden i Norge og Norden med angrep og der-ved yte de skandinaviske folk sikkerhet for at deres land ikke ble slagfelt og kanskje skueplassen for de frykteligste krigshandlinger. Vi oppnådde også okkupasjonsmaktens, såvel der Führers som den tyske riksutensrikministres og Reichskommissars gjentatte ganger avgitte offisielle erklæringer om at når denne oppgave var uttømt, skulde Norges sjøstendighet gjenopprettes i videste omfang.

Denne vår politikk har vært og er overensstemmende med Norges nasjonale interesser og varetagelsen av folkets eksistens og også i virkeligheten i samsvar med hele det norske folks nøytralitetsvilje, som hverken ønsker krig eller bolsjevisme. Den er også en logisk og naturlig fortsettelse og konsekvens av Nasjonal Samlings iherdige og vedholdende kamp i årene før verdenskrigen for å redde Norge fra krigen og kommunismen.

Ved denne politikk og regjering og Nasjonal Samlings innsats for Norge har folket stort sett kunnet gå sin daglige gang i krigsårene, og landets forsyninger kunnet sikres bedre enn i de fleste krigs-

vert imot ved å holde fortsatt fast og urokkelig ved vår hittil ubrutte linje at vi i Nasjonal Samling kan oppfylle vår misjon og bidra til å redde land og folk. Vi er villig til ethvert offer som kan sikre vårt folks framtid, men vi er ikke villig til å gjøre oppofrelser og innrømmelser som kan sette den framtidige utvikling i fare. Vi akter ikke å svikte vår sak og heller ikke å prisgi landet og våre landsmenn og kampfeller til lovløshet og bolsjevisme.

I et ekstraordinært statsråd på Oslo Slott den 29. april gav regjeringens medlemmer sin fulle tilslutning til de synspunkter som jeg ovenfor har framholdt.

Idet den nasjonale regjering således fortsetter å utøve regjeringmakten og er rede til å samarbeide på bred basis og i videste omfang med alle andre positive krefter i dette land, vil jeg slå fast at regjeringen med alle lovlige midler vil opprettholde ro og orden og fortsatt vil gjøre sitt ytterste for å hindre at Norge blir skueplass for borgerkrig.

Jeg vet at denne politikk er i samsvar med det overveldende flertall av det norske folk. Men likeoverfor den borgerkrigs- og nasjonale selvmordspolitikk som drives av visse elementer ute og heime, og som bare kan føre til ulykke og elendighet for landet og den enkelte, vil jeg på det alvorligste henstille til alle landsmenn å være besindige og lojale i denne skjebnesvangre tid, slik at det med alle gode krefters forente anstrengelser på tross av alle farer og vanskeligheter kanskje allikevel kan lykkes å skåne Norge for å bli skueplassen for en borgerkrigsforbanneelse og for ødeleggende krigshandlinger og å redde det norske folk fra å bli bolsjevismens bytte.

Dette er og blir vår hovedoppgave, en oppgave som på de enkelte punkter faller sammen med oppgaven til utøvende myndigheter og også utstrekning denne også har som formål å holde Norge intakt, sikre ro

enn ham at begivenhetenes utvikling fram Tyskland til inngrep i Norden, hvor han også hadde Tysklands interesser ellers vilde ha vært best tilgodesett med Norges og Nordens nøytralitet. Det var en stor skuffelse for ham at utviklingen skapte bitterhet mot Tyskland i det norske folk.

Ved sin heldøds har Adolf Hitler no beseglet sitt store livsverk og gitt det en uimotståelig livets kraft som vil vise sin styrke utover stundens vanskeligheter.

Norske kvinner og menn.

De begivenheter vi no gjennomlever, er den alvorligste krise i Europa siden vår europeiske sivilisasjon framstod på Romerrikets ruiner for over 1500 år siden.

Denne uttalelse kan synes overdreven og unaturlig for dem som i disse dager følger seiersgleder over Tysklands og nasjonalsocialismens nederlag. Men den er ikke overdreven. Den er sann og selvfølgelig. Den fare, som for de fleste fortonet seg som en illusjon, faren for at Europa skulde bukke under for bolsjevismen, står foran sin virkeliggjørelse.

Bolsjevismen behersker i dag ikke bare hele det tidligere russiske rike, Finnland og Polen innbefattet, og dertil også Donau- og Balkanlandene. Den har erobret halvparten av Tyskland og har plantet den røde fane på rikskanselliet i Tysklands hovedstad, Italia er gjennomsyret av bolsjevisme. De siste valg i Frankrike viser at også denne tidligere stormakt er fullmoden for kommunisme, og i Spania har den røde borgerkrigen etterlatt et åpent sår som lett kan bryte opp.

Den harde kjensgjerning vi står overfor, er således at av det europeiske kontinentets befolkning på rundt 500 millioner mennesker er over 300 millioner under Moskvas herredømme, og minst 100 millioner til er halvvæis behersket av kommunismen.

«Det kommunistiske spørkelse» som Marx og Engel i 1847 manet fram i det kommunistiske manifest er i sannhet i det Herrrens år 1945 blitt til en fryktelig realitet.

Hva særlig Norden angår, er Finnland og Nord-Norge allerede prisgitt bolsjevismen. Samtidig omklamrer den Skandinavia langs hele Østersjøen, og er over Nord-Tyskland trengt fram til bare få mil fra Danmark. Mange kjensgjerninger i Sverige er tydelige tegn på hvor sterkt også vårt nordiske nabofolk er infisert av kommunismen.

Blindnesiden

for Oslo lufthavn er natt til minste fra kl. 21.57 til kl. 4.32.

sonlig tone.

Jeg har no i 15 år utøyet politikk i dette land etter at jeg i mange år hadde oppholdt meg i Russland og ervervet meg et grunnlig kjennskap til Russland og til bolsjevismens vesen og mål. Jeg vendte tilbake til Norge for å gjøre hva jeg kunde for å hjelpe til å berge mitt folk og fedreland gjennom den verdensstorm, verdenskrigen, verdensrevolusjonen, som jeg med uhyggelig klarhet så komme.

I alle disse 15 år har jeg urokkelig fulgt en klar og ubrutt linje, nemlig å søke å redde det norske folk fra krig, kaos og kommunisme, og å sikre Norges plass og innvandrings og omveltninger og nydannelser som var under utvikling.

Allerede i 1918 i Petersburg hadde jeg i erkjennelse av den verdensomveltning som bolsjevismen innvarslet, utarbeidet linjene for et positivt nasjonalt og sosialt program, som gjennomført vilde gjøre Norge til et av de mest velstående landene i verden. Dette programmet var basert på sosial rettferd og gi alle arbeid, og således skulde kunne rykke mulighetene vekk for en kommunistisk utvikling i Norge og i Norden, det seinere Nasjonal Samlings program.

Da jeg så kom heim til Norge grunnla jeg den s. k. Nordiske Folkereising. Den bygget på de samme retningslinjer, og tok særlig sikte på de nordiske folk i videste forstand, briter, tyskere og skandinaver skulde slutte seg sammen i ærlig forståelse og samarbeid for å møte den verdensfare som truet dem alle.

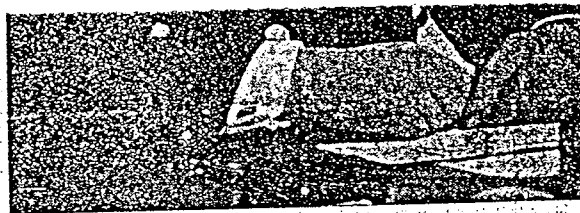
Da jeg ble forsvarsminister i Bonderegjeringen, ble jeg imidlertid av partipolitikkerne med herr Hambrø i spissen, tvunget til midlertidig å innstille dette arbeid.

Imidlertid lyktes det meg dog som forsvarsminister ved Menstad i 1931 å stoppe i fødselen det forsøk på bolsjevikrevolusjon som den gang ble satt i gang over hele landet etter telegrafisk anvisning fra Moskva av den samme bolsjevikagent Furubotn som no opererer her i landet som øverste leder av den kommunistiske opprørsbevegelse.

I 1932 avslørte jeg for Stortinget den landsforræderske virksomhet til kommunistene og enkelte av Arbeiderpartiets ledere. Med to tredjedels flertall gav Stortinget meg rett, og massen av folket var av samme mening.

Men med den gamle partipolitikk var det ikke noe positivt å utrette, ikke mulig å skape noe nytt og sterkt som kunde stoppe den skjebnesvangre utvikling. Tvertimot, partipolitikk og klassekampen bare påskyndet utglidningen. Jeg måtte derfor bryte overters med partipolitikkerne og dannet Nasjonal Samling for i det minste å kunne, klart

avkortet

hevdet en sunn og sterk linje i nasjonens livsspørsmål og organisere en fast politisk kjerne som de positive krefter kunde samle seg om, når oppløsningen kom.

I syv år førte så vi i Nasjonal Samling med all vår kraft en konsekvent kamp mot kommunismen og for å holde Norge utenfor krigen, som vi klart og tydelig så kom nærmere år for år, til slutt dag for dag. «Norge nøytralt!» var et av våre mest brukte slagord.

Vi var klar over at en krig mellom England og Tyskland ikke bare vilde være en ødeleggende broderkrig mellom Europas to største kulturturnasjoner, men også vilde gi Russland og bolsjevismen sjansen til å undervertne Europa. Under alle omstendigheter vilde Norge da bli trukket inn i krigen.

Derfor arbeidet vi også etter evne for en forsoning mellom England og Tyskland, mens så mange andre krefter her i landet gjorde sitt beste for å forgifte forholdet mellom disse våre to frendfolk, og de andre stod likegyldige til dette så alt avgjørende spørsmål.

Da så katastrofen for vårt lands vedkommende endelig ble utløst den 8. og 9. april 1940, var det en klar konsekvens av vår tidligere politikk at vi med all kraft gikk inn for å avverge at Norge ble krigsskueplass. Vi dannet en nasjonal regjering og godtok det tyske memorandum av 9. april 1940, som krevde en fredelig besettelse av Norge for å opprettholde freden i Norden og møte de engelsk-franske angrep. De tidligere statsmakter rømte og erklærte Tyskland krig, hvorved den tyske besettelse av landet en tid antok krigerske former, noe som landet ellers kunde vært spart for. Vi innså klart, og det var av avgjørende betydning for vårt standpunkt, at det var umulig for Norge og Norden under de daværende forhold å stå seg i en kamp mot Tyskland. Hele Norden og Sverige med vilde blitt nedkjempet og fått dele Polens skjebne mellom Tyskland og Russland.

Vi så også, og med rette, i Tyskland Europas og Nordens bolverk mot bolsjevismen.

Jeg vil ikke her gå nærmere inn på hvorledes vår aprilregjering etter knapt en ukes tid ble styrtet ved enkelte røske intriganters kortsynte

og skjebnesvangre virksomhet, og hvorledes Norges frihet og sjølstendighet således gikk tapt, og landet påført svære finansielle og materielle omkostninger.

Når dette intrigespill og den tidligere regjeringens politikk ikke har hatt mere ødeleggende følger for landet enn det hittil har hatt, så er det ikke disse menns fortjeneste, men det skyldes utelukkende min og Nasjonal Samlings innsats, hvorved det ettertraktet var et av våre mest brukte slagord.

«Det statsoverhode, den regjering respektive de embetsmenn som stiller seg til okkupasjonsmakten, Det ble dannet av meg som sjølstendig norsk politisk fører for den eneste resterende politiske organisasjon i landet, ved en norsk rettsakt etter at Norges Høyesterett hadde uttalt seg om lovligheten av et sånt skritt, og er derpå anerkjent av okkupasjonsmakten som Norges regjering. Regjeringens ministre utnevnes og entlediges av Ministerpresidenten, ikke av okkupasjonsmakten, og landets styre ledes i samsvar med Grunnloven og den norske regjeringens kunnngjøring av 5. februar 1942.

Det burde være ganske klart for alle, at forsøk på å fjerne dette riksstyre med ulovlige midler ulykkelig vil kaste landet ut i uoverskuelige vanskeligheter og ulykker, i kaos, arbeidsløshet, sult og elendighet. Alle ansvarsbevisste nordmenn må no i samarbeid og gjensidig forståelse søke å løse på fredelig måte de svære problemer som vårt land står overfor. Vi på vår side er villig til å samarbeide med alle lojale og positive krefter som går ærlig inn for folkets vel og Norges beste. Men jeg vil samtidig ta avstand fra enhver mulig tendens innen våre rekker til å gå med på kompromiss når det gjelder våre nasjonale og sosiale prinsipper. Det vilde til slutt bare føre til ren selvpoppivelse og til frafall fra det som vi b

«Det er ikke her gå nærmere inn på hvorledes vår aprilregjering etter knapt en ukes tid ble styrtet ved enkelte røske intriganters kortsynte

«Det er ikke her gå nærmere inn på hvorledes vår aprilregjering etter knapt en ukes tid ble styrtet ved enkelte røske intriganters kortsynte

«Det er ikke her gå nærmere inn på hvorledes vår aprilregjering etter knapt en ukes tid ble styrtet ved enkelte røske intriganters kortsynte

«Det er ikke her gå nærmere inn på hvorledes vår aprilregjering etter knapt en ukes tid ble styrtet ved enkelte røske intriganters kortsynte

«Det er ikke her gå nærmere inn på hvorledes vår aprilregjering etter knapt en ukes tid ble styrtet ved enkelte røske intriganters kortsynte

«Det er ikke her gå nærmere inn på hvorledes vår aprilregjering etter knapt en ukes tid ble styrtet ved enkelte røske intriganters kortsynte

«Det er ikke her gå nærmere inn på hvorledes vår aprilregjering etter knapt en ukes tid ble styrtet ved enkelte røske intriganters kortsynte

«Det er ikke her gå nærmere inn på hvorledes vår aprilregjering etter knapt en ukes tid ble styrtet ved enkelte røske intriganters kortsynte

«Det er ikke her gå nærmere inn på hvorledes vår aprilregjering etter knapt en ukes tid ble styrtet ved enkelte røske intriganters kortsynte

«Det er ikke her gå nærmere inn på hvorledes vår aprilregjering etter knapt en ukes tid ble styrtet ved enkelte røske intriganters kortsynte

«Det er ikke her gå nærmere inn på hvorledes vår aprilregjering etter knapt en ukes tid ble styrtet ved enkelte røske intriganters kortsynte

«Det er ikke her gå nærmere inn på hvorledes vår aprilregjering etter knapt en ukes tid ble styrtet ved enkelte røske intriganters kortsynte

«Det er ikke her gå nærmere inn på hvorledes vår aprilregjering etter knapt en ukes tid ble styrtet ved enkelte røske intriganters kortsynte

«Det er ikke her gå nærmere inn på hvorledes vår aprilregjering etter knapt en ukes tid ble styrtet ved enkelte røske intriganters kortsynte

«Det er ikke her gå nærmere inn på hvorledes vår aprilregjering etter knapt en ukes tid ble styrtet ved enkelte røske intriganters kortsynte

«Det er ikke her gå nærmere inn på hvorledes vår aprilregjering etter knapt en ukes tid ble styrtet ved enkelte røske intriganters kortsynte

«Det er ikke her gå nærmere inn på hvorledes vår aprilregjering etter knapt en ukes tid ble styrtet ved enkelte røske intriganters kortsynte

Telegrammer på siste side.